

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1078/2021
12.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30 К 257/19 од 30.03.2021. године и Вишег суда у Зрењанину 2Кж1. 146/21 од 12.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 12.10.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30К 257/19 од 30.03.2021. године и Вишег суда у Зрењанину 2Кж1. 146/21 од 12.07.2021. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 30 К 257/19 од 30.03.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 5) КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена и мера безбедности забрана даљег узнемиравања оштећене ББ у трајању од 2 године, која се рачуна од дана правноснажности пресуде. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2Кж1. 146/21 од 12.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Зрењанину 30 К 257/19 од 30.03.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Станић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 138а КЗ, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводима да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног, с обзиром да га је огласио кривим за радње, које не представљају кривично дело. По ставу одбране, сусрети на јавном месту, при чему оштећена сама бира да дође или напусти то јавно место нису, нити могу бити кривично дело, јер нису предузети у циљу физичког приближавања или осетног угрожавања личног живота. Описане радње нису кривично дело, поготово са аспекта чињенице да у првом ставу овог кривичног дела стоји да радње морају бити предузете у току одређеног временског периода и упорно. Даље се указује, да чињенични опис у изреци не садржи „упорност“ окривљеног код извршилачких радњи, као битно обележје дела, које је унето у законски опис предметног кривичног дела изменама Кривичног закона 01.12.2019. године, обзиром да у четири или пет радњи које је предузео окривљени нема упорности, јер је за упорност потребно да се стекну неколико кумулативних услова и то: да се праћење, прогањање, предузимање других радњи чини у одређеном временском интервалу; да се чини у одређеном смислу на агресиван начин; да то може утицати на живот прогањене особе; да мора бити упорно. Поред изнетог, бранилац наводи и да је у погледу других радњи које се његовом брањенику стављају на терет, односно деловање окривљеног у јануару 2017. године – пресретање на улици, не може бити квалификован као ово кривично дело, јер исто тада није ни постојало.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, а ово из следећих разлога:

Из чињеничног описа кривичног дела датог у изреци побијане пресуде и то да је окривљени АА, у временском периоду од 01.07.2018. године до 15.01.2019. године у Зрењанину, у стању када је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, предузимао радње у циљу физичког приближавања оштећеној ББ противно њеној изричитој вољи, те предузимајући друге сличне радње на начин који

може осетно да угрози њен лични живот у више наврата пресретао на улици и постављао питања личне природе и долазио у локал где се и оштећена налазила, седао у њеној непосредној близини ... при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење, био свестан да је његово дело забрањено, а у време, место и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) и 5) КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама. Наводи захтева за заштиту законитости везани за време извршења кривичног дела, су нетачни, обзиром да окривљеном, изреком правноснажне пресуде, али ни оптужним актом Јавног тужиоца у Зрењанину, није ни стављен период „јануар 2017. године“, већ је као време извршења кривичног дела стављен временски период „од 01.07.2018. године до 15.01.2019. године“.

Поред изнетог, радње извршења кривичног дела прогањање из члана 138а КЗ су прописане идентично, како у Кривичном законнику који је важио у време извршења кривичног дела, тако и у изменама Кривичног законика од 01.12.2019. године, а из свих радњи, узимајући при томе у обзир врсту и облике радњи, које је предузео окривљени у одређеном временском периоду према оштећеној ББ – у више наврата пресретао на улици и постављао питања личне природе, долазио у локал где се оштећена налазила, седео у њеној непосредној близини и гледао у њеном правцу, слао пиће за њен сто, прилазио њеном столу и питао је зашто се одваја и говорио јој да седне где и остали, преко власника локала преносио јој поруке када ће бити у локалу, а када не, иако то није поштовао, већ је долазио у локал и мимо тих термина, када је у истом и оштећена, седео сам и посматрао је, послао јој писмо (чија је садржина ближе описана у изреци) - произилази упорност окривљеног, да се физички приближи оштећеној и успостави контакт са њом, а које радње се понављају, предузимају противно вољи оштећене и које карактеришу упорност и понављање и то таквог интензитета да су подобне да код оштећене према којој су биле управљене изазову психичку несигурност и страх, односно да осетно угрозе лични живот оштећене ББ.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у образложења захтева за заштиту законитости указује на погрешно и непотпуно чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи сопствену оцену доказа, у конкретном случају, писма које је окривљени упутио оштећеној, износећи сопствену оцену одбране окривљеног и исказа оштећене, као и сопствено виђење критичних догађаја везано за сусрете окривљеног и оштећене у кафићу и разлоге због којих је окривљени долазио у исти. У вези са изнетим, бранилац нумерише и повреду закона из члана 16. став 5. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 16. став 5. ЗКП, сходно члану 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу (члан 71. тачка 5. ЗКП), због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца у наведеном делу одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а које повреде закона, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи изнети у образложењу захтева не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у који се односи на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**